

[Leif Hermann]

for kan indrette sig på det i forbindelse med fastlæggelse af livsforsikringspræmier. Nej, det er et spørgsmål om, hvilke mulige sygdomme man kunne tænkes at få i fremtiden, og det er dér, problemet ligger, for det vil meget nemt kunne bringe os i en situation, hvor vi, om jeg så må sige, sætter de gode liv og de dårlige liv i et helt andet skarpt skel i forhold til hinanden, end det er tilfældet i dag.

Vi håber på et godt og grundigt udvalgsarbejde. Det er som bekendt et beslutningsforslag, og vi er åbne over for at inddrage andre spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (Engell):

Flere har gengivet mine udtalelser i det første indlæg om lovgivningen, og jeg vil gerne sige til både hr. Torben Lund og hr. Leif Hermann, som begge var inde på, at vi skulle være forud for udviklingen, at det skal vi – det gav jeg også selv udtryk for – men min bekymring er først og fremmest knyttet til, at vi jo ikke skal vandre i blinde, og at der i høj grad kan være grund til at følge udviklingen, ikke bare herhjemme, men også i udlandet.

Hr. Leif Hermann var inde på EF-projekter og tilsvarende. Det mener jeg i høj grad der kan være grund til at følge. Men på nuværende tidspunkt at overveje at fastlægge detaljerne i en dansk lovgivning på et område, når vi endnu ikke ved, hvad der kan melde sig i de kommende år, synes jeg der kan være grund til at advare imod.

Dernæst rejste hr. Bjørn Elmquist spørgsmålet om oprettelsen af et centralt edb-register for DNA-profiler. Efter reglerne i retsplejeloven om legemsindgreb i straffesager er det ikke udelukket at oprette et register. DNA-test kan dog efter reglerne kun foretages i de alvorlige straffesager, og hvis en test er af afgørende betydning for efterforskningen. Endvidere vil det kun i meget få straffesager være aktuelt at foretage en DNA-test til brug for efterforskningen.

Man kan sige, at et eventuelt register dermed vil indeholde så få oplysninger, at det i praksis ikke vil være til større nytte i politiets efterforskning. Det er også meget, meget omkostningskrævende at oprette og drive et eventuelt register, og et edb-register vil kun kunne komme på tale, hvis der herved kunne opnås væsentlige fordele for efterforskningen af straffesager.

På den baggrund kan jeg sige, at der ikke foreligger nogen aktuelle planer om at oprette et sådant register. I øvrigt ville det være sådan, at oprettelsen af et edb-register ville kræve beslutning af justitsministeren, og et eventuelt register skulle anvendes i overensstemmelse med registerforskrifter, som fastsættes af Justitsministeriet.

Endelig vil jeg sige til hr. Bjørn Elmquist, at hvis det spørgsmål skulle melde sig, ville jeg i hvert fald sørge for, at Folketingets Retsudvalg blev informeret herom.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

På sin vis forstår jeg godt, at justitsministeren siger, at vi jo ikke skal vandre i blinde, og nogle ordførere har sagt, at vi nok er lidt tidligt ude og sådan noget. Men er vi det på de områder, beslutningsforslaget omfatter? Altså, er det sådan, at vi ikke kan overskue det problem, der er forbundet med arbejdsgiveres eventuelle krav om DNA-oplysninger i forbindelse med ansættelser? Er det sådan, at vi ikke kan overskue den situation, at forsikringsselskaberne siger: Nu vil vi gerne have at vide, hvordan din DNA-profil ser ud, fordi vi ikke alene interesserer os for, hvilke sygdomme du aktuelt har, men faktisk også interesserer os for, hvilke sygdomme du arveligt set er belastet med. Derfor forlanger vi sådan én.

Jeg mener ikke, det er en abstraktion af en sådan art, at man kan sige, vi vandrer i blinde. Når denne teknik er færdigudviklet, vil det utvivlsomt være et naturligt krav fra bl.a. forsikringsselskaber, som jo beskæftiger sig med helbreds vurderinger. Og noget tilsvarende kan man forestille sig at arbejdsgivere gør.

Jeg mener altså ikke, at man skulle være for tidligt ude på det område. Og hvis vi skal tage justitsministerens argumentation for gode varer – og det vil jeg gerne gøre – har Strafferetsplejeudvalget på de områder, hvor der er tale om lovgivning med hensyn til brugen som identifikationsmiddel, altså åbenbart været i stand til at vurdere situationen, således at man i forbindelse med legemsindgreb kunne udtage plukprøver og lign., som der står i bestemmelsen, kunne lade det eller lignende være spørgsmål om gentest.

Derfor mener jeg ikke, at vores muligheder for at overskue den situation, som beslutnings-